

ÖMER SEYFETTİN

Yarınki

TURAN

Devleti

2003

SA

7072

YARINKİ TURAN DEVLETİ

Dizgi ve Baskı :
SIRALAR Basımevi — 1971

MİLLİ HAREKET YAYINLARI : 8

ÖMER SEYFETTİN

YARINKİ TURAN DEVLETİ

İKİNCİ BASKI

Millî Hareket Yayınları
P.K. 190 Aksaray — İstanbul

BİRİNCİ BASKI

03 SA 7072

MİLLETLER BİRBİRLERİYLE NİÇİN HARBEDERLER?

Uzvi varlıklarda hayat nişânesi nasıl büyüme, açılmak ise, içtimai varlıklarda da aynıyle öyledir. Yaşayan milletin başlıca seciyesi nüfusca, medeniyetçe, ticaretçe servetçe ve mefkûrece büyüme ve genişlemektir. Büyüme ve genişleme seciyesi çok kâvî olan milletler, bu seciyesi az veyahut zayıf olan milletlerin üzerine çullanırlar, memleketlerini zappederek içtimai varlıklarına nihayet verirler..

«İçtimaiyat» ilmi müsbet usuller ve derin tetkikler neticesi olarak daha taayyün etmediği zamanlarda bir çok âlimler, hatta

filozoflar milletlerin içtimai ruhiyetlerini sezemiyorlar hakikatten çok uzak felsefeler yapıyorlardı. Onlara göre harp fena idi. Vahşilik idi. Barbarlıktı. Sözde bir gün bütün insanlar kardeş olup barışacaklardı. İçtimai hakikatleri içine alamayan zihinlerinin hacmi pek küçüktü. Ve muharebenin asıl en doğru sebeplerini bilemedikleri için kendilerinden bir takım hayalî sebepler uydururlar, meselâ, hükümdarların hırslarını, şan şeref arzularını esaslı âmillerden biri sanıyorlardı. Halbuki hakikatte muharebe, milletlerin başlıca hayat nişâneleri olan büyümek ve yayılmak seciyeleri arasındaki içti- nap olunamaz bir çarpışmadan başka birşey değildir.. Milletler tabii hayatlarını yaşadıkça muharebe en zarurî ve mutlak bir hadise idi.

İçtimai müesseselerin ferdler üzerindeki mehip tahakkümünü duyamayan evvel zamanın mâsum ve şair filozofları «Beni âdem âzâ - iyi yekdigerend, Milletim nev-i

beşerdir, vatanım ruy - i zemin» diye hakikatı ihmal etmişler, kendilerinin marazî duygularını hep sahih sanmışlardır. Bu gaflet Avrupa'da «Antimilitarizm, Antipatriarizm - Vatan ve askerlik aleyhtarlığı» gibi münasebetsiz ve mânâsız cereyanların doğmasına sebep olmuştur. Fakat daima içtimaî hakikat galebe çalmış, fertlerin hususi nefret ve feryatlarına rağmen milletlerin büyümek ve zayıflamak seciyeleri birbirleri ile çarpışmış, muharebeler birbirlerini takip etmiştir.

Muharebe içtimaî bir müessesedir. İlim ve fen ne kadar terakki ederse etsin milletler ve yine milletlerden teşekkül eden zümreler içtimaî hayatlarını sürdükçe esasi seciyeleri olan büyümek ve yayılmak arzusu da yaşayacak ve bunun neticesi olarak harp de yaşatan ve kuvvet veren bir müessese halinde payidar olacaktır.

BU GÜNKÜ MUHAREBELERİN SEBEBİ

Bu günkü muharebelerin sebebi iki yüz seneden beri Avrupa muhitinin büyüme yayılmak seciyesi İslâm dünyasına tevecüh etmişti. Çünkü karadan ve denizden hudutları hep bu dünya ile dir. «İtilaf - ı Müselles» İslâm memleketlerini zapt ve istila ederken karşısında bütün müslümanlar namına kılıç sallayan Türklüğü gördü. Kendi büyüme ve yayılmak seciyesini tatmin etmek için Türklerin namını tarihten silmeğe kalktı.

Rusya bizimle onbir defa muharebe etti. Çünkü büyüme ve yayılmak seciyesi bu milleti bizim üzerimize atıyordu. Deli Pet-

ro'nun vasiyetnamesi bu tehalükün ezeli bir lisanıdır. Bu meşhur vasiyetnamesinin bir kaç maddesine bakınız:

Sekizinci Madde — Şimalen Bahr-i Baltık'ın ve cenuben Karadeniz'in sahillerine günbegün Rusların yayılmaları.

Dokuzuncu Madde — İstanbul'a ve Hindistana mümkün olabildiği kadar yaklaşıp İstanbul'a hükmeden bütün cihanın hakikî hükümdarı olabileceği kaziyesine binaen kâh Osmanlı, kâh İran devletine mütemadî muharebeler ihdas olunarak Karadeniz'de tersaneler peyda olması için adım adım bu denize gitmek ve kezalik maksadın iyice husulüne çok lâzım bir mevki olması hasabiyle Baltık denizini zapt ve Basra körfezine kadar gidebilmek zımında İran devletinin zevali inhitatını tâcil ile mümkün olduğu halde şarkın eski ticaretini Berrü Şam tarikiyle iade ederek cihanın anbarı mesa-besinde olan Hindistan'a kadar gidilmesi...

Onbirinci Madde — Türklerin Rum ili

kıtasından tard ve teb'ide Avusturya hane-
danını tahsis edip İstanbul'un zaptında dahi
ve ilh...

İşte hep yayılmak ve büyümeğe tema-
yülü...

İngilizler Hindistan'a Mısır'a el atıyor-
lar, Bülücistan'ı, Basra körfezini, hatta Irak'ı
benimsiyorlardı. Ve bu tabii temayülün sar-
hoşluğu ile bütün sersemleşip gâvurlaşıyor-
lardı. Başvekilleri Gladston ehli - i salip
devrini açıyor, milletlerinin meclisine bir
elinde Kur'an ile gelerek:

— Bu kitap dünya yüzünden kaldırıl-
madıkça bize rahat yok diyordu. Fransa
Tunus'u, Cezayir'i, Fas'ı yuttuktan sonra
gözünü Suriyeye dikmişti. Oraya terbiye-
sini soktu, «Cebel - i Lübnan» nâmiyle ken-
dine bir şato yaptı.

Nihayet emelleri ve tabii temayülleri
bir olan bu üç devlet birleştiler. itilâf etti-
ler ve «İtilâf - i Müselles» zümresi halinde
hareketlerine germi verdiler.

Yirminci asır ehl - i salibi başladı. Fakat yavaş yavaş ilerliyordu. Rusya Deli Petro'nun vasiyetnâmesini yerine getiriyor, Türklüğü doymaz bir hırsla evvelâ parçalıyor ve sonra yutuyordu. Beş milyona yakın Türk nüfusu ile meskûn olan Azerbaycan'ı yutmak için İran'ın aşağısını müttefiki İngilizlere verdi. Sonra Rumeli'yi yavrularına kaptırarak aralarında pay etti. İtalya'yı da kendi ehl - i saliplerine sokmak hülyasıyle Trablusgarb'a karşı teşvik ve teşbî etti.

Rusya İngiltere ve Fransa bir emel üzerinde anlaşıyor ve birleşiyordu: Zaptetdikleri yerlerin müslüman ahalisini ümitsiz esir sürüleri haline koymak için İslâm hilâfetini kaldırmak, hilâfetin sahibi olan Türkiye'yi mahvetmekti...

«İtilâf - ı Müselles» bu yayılmak ve büyümek kuvvetinin olanca şiddetiyle İslâm âlemine ve bilhassa hilâfet sahibi olan Türklüğe saldırırken Avrupa'nın merkezi muhasarada kalıyordu. Rus, İngiliz ve Fran-

sız devletleri Almanlığı ortalarına almıştı. Almanlık büyümek ve yayılmak ihtiyacını tabiatıyla bulunduğu yerde tatmine başla-
dı. Ve bunun için son senelerde Avrupa'nın merkez kısmı ile muhif kısmı arasında dehşetli bir düşmanlık baş gösterdi. Almanlık müttefiki Avusturya ile gittikçe büyüyor, kuvvetlendikçe kuvvetleniyordu. «İtilâf - ı Müselles» kuşkulandığı bu kuvvetin daha ziyade artmasına müsaade edemezdi. İlk fırsatta dağıtmak ve parçalamak için üzerine atıldı.

Ve toplar patladı...

Bizimle beraber bütün İslâm âlemi de artık duramazdı. Almanlarla aynı düşmanlara malik olduğumuz için aramızda tabii bir ittifak doğdu. Nihayet ordularımız Kafkasya ve Mısır'a yürüdü.

*
**

Bu muharebenin sebebi Avrupa merkezinin muhite doğru nüfusca, ticaretçe

büyümesini «İtilâf - ı Müselles»in çekemesidir. Demek esas cihetiyle bu harbin menşel bir dereceye kadar iktisadidir.

menşei bir dereceye kadar ikhtisabidir.
mesaidir. Demek esas itibarıyla bu harbin
büyümelerini «İttifak - Müsallaha»n çekmesi

III

MİLLETLERİN MEFKÜRELERİ

Bir insanın nasıl ruhu, hissi ve vicdanı varsa milletlerin de içtimaî ruhları, hisleri ve vicdanları vardır. Ve mefkûreler milletlerin bu vicdanından doğar. Asla birkaç kişinin eseri değildir. Her milletin kendi varlığını mukaddes bir hâle içinde duyması âteşin bir idraktır ki buna mefkûre derler. Merkûresi olmayan bir millet ölmüş demektir. Çünkü bu suretle fertler milletin

varlığını duymuyor ve canını onun uğrunda fedaya hazır bulunmuyor demektir.

Bir cemaatin mefkûresi diğer cemaata göre şüphesiz taarruzîdir.

Tedafüi bir mefkûre hatta tahayül bile olunamaz.

Bu gün milletlerde ırk esasını aramak «Elkimya» ile meşgul olmaktan ziyade gülünçtür. Millet: Bir lisan konuşan, bir din, bir terbiye, bir maarifle birbirine merbut insanların mevcududur. Bir milleti siyasi hudutlar asla ayıramaz.

Dikkat edersek anlarız ki: Milletlerin mefkûreleri lisan, din, terbiye, can ve his kardeşlerini birleştirip hepsini siyasi bir hudut içinde toplamak ve her türlü menfaatlerini temin etmekten başka bir şey değildir.

Pancermenizm, Pan İslâvizm, Panelelizm nedir? Cermen ve İslâv mefkûreleri

mâlum... Kemiyetçe dünyanın en küçük milleti olan Rumluk'un mefkûresine bakalım. Bu hemen hemen tekâmül etmiştir. Dünyada ne kadar Rum varsa hepsi bir lisanla konuşur. Edebiyatları birdir. Dinleri birdir. Terbiye ve mefkûreleri birdir. Bugün, bir Atinalı, bir Giridli bir Moralı, bir adalı, bir İstanbul'lu, bir Trabzon'lu, bir Filibe'li, Rumun ruhları, hisleri, düşünceleri bir ve aynıdır.

Pan elenizm mefkûresi; yüzlerce madde, coğrafi ve etnoğrafi manialara rağmen yalnız bu millî ittihat ile kanaat edemez. Kuvvetsizliğine, vasıtasızlığına bakmadan bütün rumları siyasi bir hudut içinde birleştirmeye, İstanbul'u zaptedip eski Rum-Bizans İmparatorluğunu teşkile çalışır. Mektep kitapları, şairlerinin nağmeleri, ediplerinin kalemleri hep bu emeli tekrarlar. Orada resmî hükûmet bile bu mefkûrenin hâdimidir. Kralları Kositantin'i Bizans İmparatoru addeder. Bizans İmparatorluğu-

nun merasimini yapar ve Bizans hanedanını devam ettirmek fikriyle yeni hükümetlerinin ikinci kralına «Onikinci Kostantin» derler.

Sonra İtalyanların (İredantizm) i nedir? Bulgarlar niçin Makedonya'ya âh çekerler?

Bir millet lisan, din ve terbiye karderlerini siyasî bir hudut içinde birleştirdikten sonra yine mefkûresi iflâs etmez. Belki daha ziyâde büyür, manevî bir haşmet kesbeder. Terakkisi, kuvveti, saadeti, medeniyeti artar, son dereceye yaklaşır. İşte buna Almanlar bir misâldir.

Rusya'nın ve İngiltere'nin emperyalizmi asla tabiata ve hakikate muvafık bir mefkûre sayılamaz.

Türklerin mefkûresi milliyet gayesini ihmal eden kör ve aç, akur ve zâlim bir emperyalizm bir cihangirlik değildir.

TÜRKLERİN MEFKÖRESİ

Asya'da birbirine bitişik olarak yayılmış olan Türk illerini Osmanlı bayrağının gölgesine toplayarak büyük ve kuvvetli bir «İLHANLIK» teşkil etmektir.

Dünyanın hangi devletlerine gitseniz
uk tanzimatının red ediliğini görürsünüz.
Hic bir yerde asf bir kalmamıştır. Fakat
milletler vardır. Milletler de insan toplu-
yu, maarif ve din gibi vahdetleri topladı-
ğı mecmua vardır. Herşey Fransız milletleri
Fransızların biriktirdiklerinden ibaret olmak
hüviyet bir hatadır. Devletler ve seneler için
de Fransızdan sınırlanabilir. Herşey gey-

IV

miş ve bazı orada bulunan İtaçlıların
İsyan ve tanzimatın müesseseleri
Türk Mefkûresinin İktisadî ve
Siyasî Cihetleri

Ve Fransız milletleri teşkil etmişler
Eski Tanzimat maarifiyle yetişmiş
olanların asla inanamayacakları şeylerden
birisini de Türk milletinin nüfusudur. Avru-
palılar, bilhassa «İtilâf - ı Müselles» âlim-
leri ve onlara iman eden Tanzimatçıları
Türkleri keyfiyetçe küçültüp alçalttıkları gi-
bi kemiyetçe de küçültür ve ehemmiyetsiz
bir dereceye indirmek isterler.

Dünyanın hangi dersanesine gitseniz ırk nazariyesinin red edildiğini görürsünüz. Hiç bir yerde saf bir ırk kalmamıştır. Fakat milletler vardır. Milletler de lisan, terbiye, maarif ve din gibi vahdetlerin topladığı mecmua vardır. Meselâ Fransız milleti.. Fransızların bir ırktan olmasını iddia etmek büyük bir hatadır. Devirler ve asırlar içinde Fransa'dan altmış kadar ırk gelip geçmiş ve bazıları orada kalmıştır. İşte onların lisan ve terbiye, örf ve adet, din gibi müesseseleri müşterek bir cemaat haline gelmişler (').

Ve Fransız milletini teşkil etmişlerdir. Almanlar ve İngilizler saf ve müstakil bir ırktan değildirler.

Başka başka ırklardan kopan fertlerin ve zümrelerin lisan ile konuşarak bir terbiye, bir an'ane, bir ırk etrafında birleşmelerinden teşekkül etmişlerdir. İspanyol, İtalyan, Macar, Bulgar, Rum milletleri de böyle...

O halde biz de «Türk» derken ırk ve kan cihetlerini derin derin araştırmamalıyız. Bir ferdin Türk olmak için Türkçe konuşması, müslüman olması, Türk terbiye ve örfinin içinde yaşaması kâfidir ve Anadolu'da Türkçe konuşan ondört onbeş milyon müslüman vardır ki hepsi Türktür.

Anadolu'dan sonra Azerbaycan.. Burada dört buçuk beş milyon Türkçe konuşan müslüman ve Türk vardır. Kafkasya'da — Çerkezler müslümandır ve Türkçeden başka hiç bir lisan bilmezler.

Kafkasya'dan sonra büyük Türk dünyası başlar. Buhara, Semerkant, Taşkent, Kâşgar, Yârkent, Hotan, Aksu, Turfan, hâsılı tâ Karakurum'a kadar, Mançurî çitlerine kadar bu geniş yerler hep Türk milletiyle doludur. Hepsi müslüman olduğu gibi lisansları da Türkçedir. Buralara TÜRKİSTAN denir. Bütün Türkistan'ın lisanı o kadar saf ve mükemmel ve saf bir Türkçedir ki şive-

ce bile İstanbul lehçesiyle büyük bir fark göstermez (?).

Taşkent'te çıkan «Sadâ - yı Türkistan» ve «Sadâ - yı Fergane» gazetelerini İstanbul'da okuyup ta anlamayan var mıdır?

Sonra Şimal Türkleri... Kazan ve Ufa'ya kadar Volga boyunca yayılmış kardeşlerimiz ki bunların lisanları Türkçe olmakla beraber pek yukarılarda şivece biraz bizim lehçemizden ayrılır. Tatar şivesi de umumî Türk Edebiyatı sayesinde İstanbul lehçesine yaklaşıacaktır.

Musa Begef ve sâire gibi millet ruhu- nu idrak etmiş âlimler eserlerini hep İstanbul'da konuşulan Türkçe ile yazarlar. Kırım'ın Tercüman gazetesindeki lisan İstanbul'un-kinin aynıdır. Ve merhum İsmail Beğin şiarı hemen bütün şimâl kardeşlerimizin mefkûresidir.

Dilde, işde, fikirde birlik..

Sonra Sibiryaya ve Altay ötekleri..

Sonra Pamir... Altaylara doğru ve yakında bir seyahat yapan arkadaşımız «H. S.» beğ oralardaki halkın hep Türk olduğunu ve hepsiyle konuşup anlaştığını söylüyor. Keza Pamir'de seyahat eden arkadaşımız «F.» beğ de oradaki Türklerin kendi iptidai teşkilâtları ile yaşadıklarını Türkçe den başka hiç bir lisan bilmediklerini Osmanlı Türklerini mukaddes addettiklerini, hakanlarımızı kendi halife ve padişahları gibi tanıdıklarını anlatıyor. Hâsılı aralarında hiç bir yabancı ve kesif millet bulunmayan yetmiş milyonluk saf Türk milleti şarktan garba doğru Asya'nın ortasını kaplıyor. Bir kısmı Çin'in, bir kısmı Rus'un idaresinde, bir kısmı da hâlâ kabileler halinde hür ve serbest...

Lisanı ve dini bir olan yetmiş milyonluk bir millet zekâca, tarihçe, şanca, şerefce kendinden aşağı olan Rus ve Çin gibi iki medeniyetsiz devletin esiri kalabilir mi?

Bundan başka Türk mefkûresinin taay-
yününe elli asırlık bir tarih de yardım et-
miştir.

Türkler varlıklarını ve milliyetlerini
idrak edip eski azametlerini ve servetleri-
ni hatırlayınca mazideki şan ve şereflerini
arayıp bulmakta gecikmediler.

Eskiden Venedik hükûmeti hiç bir hin-
terland (içtaraf) ı yokken büyük ve kuvvetli
bir hükümeti. Çünkü Akdeniz'e ve Adriya-
tik yollarına hâkimdi. Bugünkü ordusuz ve
askersiz İngiltere'nin bir asırdır dünyaya
hükmetmesi ticaret ve iktisat yollarına hâ-
kimliğinden başka bir şeye atfolunamaz.
Tıpkı bunun gibi Türk milleti de eskiden
Pekin ve Roma yoluna hâkimdi. Steplerin,
çöllerin sahibi idi. Şark ile garbın arasında
kervanlar işletti. Yalnız mal değil ilim ve
irfan da taşıdı. İlim ve irfanı siyasî hudut-
lardan dışarı çıkardı. Ve Pekin - Roma yo-
luna hâkim olmak onu tarihte en büyük

milletler, arasına koymakla kalmadı hatta cihangir etti.

Pekin ve Roma yolundaki coğrafî, içtîmaî şartlar Türk milletine saf ve sağlam bir ahlâk, demir ve çelikten bir seciye kazandırdı. Bu seciye sayesinde ki Asya'nın bütün tac ve tahtları Türklerin oldu.

Kezalik yarım asır evveline gelinceye kadar Hindistan ve Avrupa yolu Türklerin, bizimdi. Osmanlı Hükûmetinin servetini bu yol teşkil ediyordu. Nihayet Pekin ve Roma yolu gibi onu da kaybettik. Fransızlar, Süveyş kanalını açtı ve İngilizler zaptetti. İstanbul - Bağdat şimendifer hattı yapılıncaya Süveyş de bizde kalmak suretiyle yine Hindistan ve Avrupa yolunu elimize geçirdik sayılabiliriz.

Bu muharebede Ruslar tamamiyle perişan idiler ve Ukrayna'da istiklâli kazanırsa Kafkasya şüphesiz bizim olacaktır. Ar-

tık asıl Türkistan ile aramızda yabancı bulunmayacak, Hazar Denizinden gemilerimizle, Hazar Denizinin cenup sahilinden geçireceğimiz bir demiryolu ile anavatana, TURAN'a gidecek, lisanımız gibi, emellerimizi ve vicdanımızı birleştireceğiz. Gobi çölüne kadar uzayan Türkistan Türkleri bizimle münasebete başlayınca Çin ve Rus hükûmetinin memurları pek çabuk kaçacaklar ve ayyıldızları al bayrağımız büyük TURAN'ın bütün kıt'alarında dalgalanacak..

Turan mefkûresi feyiz buldukça milli maarif ve irfanımız da teşekkül ve tekâmül edecek. Türkçeleştirilmemiş hiç bir köşe, hiç bir müessese kalmayacaktır. Bu seferki şark ve garp yoluna hâkimliğimiz eski asırlardaki gibi yalnız kervancılık ve akıncılık olmayacak, İstanbuldan kalkan şimendiferlerimiz Erzurum'dan, Tebriz'den Merv'den, Buhara'dan geçerek Karakurum'a, Pekine gidecek, şarkın servetini garba, gar-

bın irfan ve fennini şarka götürecek yeni,
büyük, âli bir Türk Medeniyetinin kavî ve
muhteşem temellerini kuracaktır.

Bütün medeniyetlerin kökeni ise
Türklerin dümen olan «İstikbal Müsel-
les» hükümlerine atıfta bulunarak bu harp evve-
le bir din maharebetinde / mülk ve malın ge-
lişek için, Mısır, Hindistan, İngiltere
ve Tunus'u Fas'ı Cezayir'i Fransız kahrını
dan kurtaracağız. Orada, bir kurtuluşu-
nu olan Arablar estirlikten çıkarak milli ve
uluslararası kazanacaklar kendikler-

V

TURAN DEVLETİ

Bütün müslümanların ve bilhassa bütün Türklerin düşmanı olan «İtilâf-ı Müselles» hükümetlerine açtığımız bu harp evvelâ bir din muharebesidir. Çünkü galip gelirsek Irak'ı, Mısır'ı, Hindistan'ı, İngilizlerin Tunus'u Fas'ı Cezayiri Fransızın kahrından kurtaracağız. Oradaki din kardeşlerimiz olan Araplar esirlikten çıkararak milli ve dinî hüviyetlerini kazanacaklar, kendi ken-

dilerini idare ederek milli medeniyetlerine yeniden hayat verecekler...

Bu harp saniyen bir millet ve mefkûre muharebesidir. Ve yine böyle olmakla beraber aynı zamanda din muharebesidir de... Çünkü evvelâ Rusların zulmü altında yıllardan beri din ve dil kardeşlerimiz olan Türkleri kurtararak siyasi hududumuzun içine alacağız. Ruslardan ilk hamlede Kafkasya'yı zaptedip yavaş yavaş anavatanımız olan Türkistan'a yürümeğe başlayacağız. Kalemle, fikirle, edebiyatla bomba ile büyük bir mefkûre muharebesi açılacak.

Dünyada artık esir Türk olmayacak. Turan'daki yabancı Rus ve Çin memurları kovulacak. İlk devrede alacağımız Kafkasya ile ondört milyon Türkçe konuşan Türk ve müslüman ahaliye sahip olan Osmanlı devletinin milli kuvveti hemen bir misli daha büyüyecek. Osmanlı hükûmeti yirmi beş milyon Türkçe konuşan Türklerin mü-

essesesi olacak. Ve bir gün — bu mukad-
des gün o kadar yakın ki... — Orta Asya,
Türkistan ve Cenubî Sibirya, Pamir'de bi-
zim siyasi hudutlarımız içine girince Garp
Türklerinin hükümeti artık Osmanlılıktan
tamamiyle çıkıp hakiki ve büyük bir Türk
ve Müslüman hükümeti bir **TURAN DEV-
LETİ** olacaktır.

Osmanlıların hakanı ve bütün müslü-
manların halifesi olan zat bütün arz üze-
rindeki Türklere hükmettiği vakit, hakanlık-
tan çıkacak, hakanlar hakanı yani, «**İLHAN**»
namını alacaktır.

Dünyadaki bütün müslüman Türkler-
den teşekkül eden Turan Hükümeti dindaş-
ları olan Arapların, Faslar'ın Berberilerin
hıristiyanlar tarafından esir ve perişan edil-
melerine müsaade etmediği gibi kendi de
onların milliyet ve hürriyetlerine asla do-
kunmayacaktır.

Turan Devletinin muazzam ilhanı bü-

tün dünyadaki müslümanların da halifesi olacak Türk milleti gibi, her müslüman milletin milliyet ve istiklâline, milli ve dinî medeniyetinin tekâmülüne çalışacaktır.

*
**

Ey bu küçük kitabı okuyan!

Sen eğer milletinin ne kadar büyük ve kuvvetli olduğunu bilmeyen bir zavallı isen, eğer millî ve mukaddes, mefkûrenin hayat verici nurları senin ruhuna aksetmemişse mutlaka gülecek ve:

— Hakikatten ne uzak bir hayal.. diyeceksin. Fakat emin ol ki yanılıyorsun. İhtimal senin duymadığın ilâhî bir nefes ürperten ve uyandıran hararetiyle bütün Turan'ı sarıyor... Muhitindeki değişikliği, hareketi görmüyor musun? İstersen bu hayat ve halâs alâmetini hayal farzet. Lâkin bütün hakikatlerin evvelâ bir hayal ve tasav-

vur derecesi geçirdiğini unutma. Ve hatırla ki fiilin meşimesi fikirdir.

— 11 Teşrini Sâni 1320 —

- (1) Avrupada üç ırk vardır: «Mustatil ür-re's», «kumral», «Müstatil ür-re's» - «Esmer», «Ariz ür-re's», «esmer», Almanya'da İngiltere'de, Fransa'da asıl Avrupanın bütün ülkelerinde bu üç ırka mensup muhtelif nisbette fertler mevcuttur. Alfred Fubi'ye'nin «Avrupa kavimlerinin Ruhیات taslağı» namındaki eserinde bu husus, mükemmelen izah edilmiştir. Kamil Jülyan kablettarih devirde bile ırkın mevcut olmadığını, Hind-i Avrupaî ailesinin bir ırk değil, gayet kadim bir zamanda millet hayatı yaşamış lisanî bir zümre olduğunu meydana koyuyor.
- (2) Halbuki mahalli şivelerin hududu, Fransa'da bile asla kilometreyi geçemez. Lisaniyatçı Meillet bir Normandiyalı ile bir Frans-Konteli Fransızın konuşurlarsa anlaşamayacaklarını anlatıyor.

03 SA 7072

ULB Halle

3/1

000 280 682

FİYATI : 150 KURUŞ

